

γεια δωμάτια ἢ ἀποθήκαι. Κατὰ τὴν διεύθυνσιν, ἣν ἔχουσιν οἱ τοῖχοι, καὶ προχείρους δοκιμὰς, ἡ ἔκτασις τῶν ἀνακτόρων εἰκάζεται πλέον, ἢ διπλασία· θὰ περιελάμβανον ἐπομένως ταῦτα ἄνω τῶν 30 ἰσογείων δωματίων, πλήν τῶν ἀνωγαίων, διότι οὐδὲν τῶν μέχρι τοῦδε ἐν Κρήτῃ Μινωϊκῶν ἀνακτόρων εἶχεν ἓν μόνον πάτωμα. Καὶ τὰ ἀνάκτορα δὲ ταῦτα, ὡς καὶ πάντα τὰ ἄλλα ἐν Κρήτῃ, ἐκάρησαν διὰ πυρός, ἀφοῦ πρῶτον ἐσυλήθησαν. Διὰ τοῦτο τὰ κινητὰ εὐρήματα μέχρι τοῦδε δὲν εἶνε ὅσα θὰ ἐπεριμένετις ἐκ τόσῳ μεγάλων ἀνακτόρων. Ἐγένοντο δ' εἶτα ἔρευνα ἐν τῷ πέριξ χώρῳ, δι' ὧν ἀπεκαλύφθησαν λείψανα τῆς συγχρόνου πρὸς τὰ ἀνάκτορα πόλεως καὶ ἔχνη τοῦ λιμένος αὐτῆς. Ἀνεκαλύφθη δὲ καὶ ἡ νεκρόπολις καὶ ἐξηρευνήθη εἰς τάφος τῶν ὑστερομινωϊκῶν χρόνων, ἐν ᾧ εὐρέθησαν τρεῖς πῆλιναι λάρνακες ἢ ὀστεοθήκαι, δύο ψευδόστομοι ἀμφορεῖς καὶ ἄλλα πῆλινα ἀγγεῖα».

Ἐπανελήφθησαν δὲ καὶ αἱ ἀπὸ ἐτῶν ἐκτελούμεναι ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι καὶ ἔρευνα ἐν *Κεφαλληνίᾳ*. Ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Δολιχίου, παρὰ τὸ Φισκάρδον, ἐξηρευνήθη διὰ σκαφῆς καὶ ἐκαθαρίσθη λαξευτὸν κατασκευάσμα, ὅπερ παρέχει ὄψιν παναρχαίου ἱεροῦ. Διὰ πολλῶν ἀναβαθμῶν τῶν μὲν κτιστῶν, τῶν δὲ λαξευτῶν ἐν τῷ βράχῳ, ἀνέρχεται τις εἰς οἶονεὶ σηκὸν λελαξευμένον ἐν τῷ βράχῳ. Ἡ ἔμπροσθεν πλευρὰ αὐτοῦ εἶνε ἀνοικτὴ, ἐν τῇ ἀπέναντι δὲ πλευρᾷ, τῇ εἰς τὸ βάθος, ὑπάρχει κόγχη, ἐν δὲ ταῖς ἐκατέρωθεν μακραις πλευραῖς ὑπάρχουσι καθ' ὅλον τὸ μῆκος ἐδῶλια, ἅπαντα λελαξευμένα ἐν τῷ βράχῳ. Πλησίον δὲ ἀνεκαλύφθη καὶ διὰ τάφρων ἐξηρευνήθη μεγάλη δεξαμενὴ. Ἐξηρευνήθη ἀκολούθως ὁ χώρος ὁ ἐν τῇ θέσει «*Δολίχα*» καὶ ἐξήχθη διὰ τῆς ἐρεύνης ταύτης, ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ παλαιὸς συνοικισμὸς, οὐχὶ ὅμως μυκηναϊκός, Ἐρευνα δὲ ἐγένετο ἀκολούθως ἐν τῇ πετρώδει νησίδι τῇ

μεταξὺ Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας (ἀπέναντι τῆς ἐν Ἰθάκῃ «Πόλεως» καὶ τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Δολίχας), τῇ καλουμένην «Δασκαλειό». Οἱ ὑποστηρίζοντες ὅτι ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἰθάκης (ἐν ἣ ὑπῆρχε τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ὀδυσσεύως) ἔκειτο ἐν τῇ θέσει τῇ σήμερον καλουμένην «Πόλις», ἐξ ἀνάγκης δέον νὰ δεχθῶσι, ὅτι ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος νησίς, τὸ Δασκαλειό, εἶνε ἡ καθ' Ὁμηρον Ἄστερις, ἐν ἣ ἐνήδρευον οἱ μνηστῆρες τῆς Πηνελόπης ἵνα συλλάβωσι καὶ ἀποκτείνωσι τὸν εἰς Πύλον ἀποδημήσαντα πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ πατρὸς τοῦ Τηλέμαχον. Ἄλλ' ἡ Ἄστερις ἦτο καθ' Ὁμηρον εὐλίμενος, εἶχε δὲ δύο λιμένας παρέχοντας ἀσφαλῆ ἄρμον εἰς τὰ πλοῖα, ἐνῶ ἡ προκειμένη νησίς οὐδ' ἐλάχιστόν τινα ἄρμον ἔχει, μόλις δὲ δύναται λέμβος νὰ προσεγγίσῃ εἰς αὐτήν, εἶνε ὅλως πετρώδης, ἐλάχιστην δὲ ποσότητα χώματος ἐνιαχοῦ ἔχει, ἐνθα γενομένης σκαφῆς οὐδὲν ἀπολύτως εὐρέθη. Ὀλόκληρος ἡ νησίς ἀποτελεῖται ἐξ ἀσβεστολιθικῶν πετρωμάτων μικρὸν ὑπερεχόντων τῆς θαλάσσης, εἶνε δὲ κυρίως εἰπεῖν οὐχὶ νησίς ἀλλὰ σκόπελος· θὰ ἐκαλεῖτο ἄρα ἰταλιστὶ scoglio, ἐξ οὗ ἴσως ὠνομάσθη σκολειό, ὅπερ λογιώτατός τις μετέτρεψεν εἰς Δασκαλειό. Κατὰ τοὺς παλαιούς χρόνους ἦτο ἀκατοίκητον τὸ Δασκαλειό. Κατὰ δὲ τοὺς πρὸ τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως χρόνους ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς νησίδος μοναστήριον, ἐξ οὗ σήμερον σώζονται ἡρειπιωμένοι δύο ἐκκλησίαι καὶ δύο μικραὶ δεξαμεναί. Ἐν δὲ τῇ Πυλάρῳ ἐξηρευνήθησαν τὰ παρὰ τὴν Ἁγίαν Εὐφημίαν ἐρείπια τειχῶν, τὰ καλούμενα «Παλάτια», ἐξῆχθη δὲ ὅτι ταῦτα ἀπετέλουν φρούριον διατεταγμένον κατ' ἐπαλληλους κρηπίδας. Εἶχεν ἄρα τὴν αὐτὴν διάταξιν, ἣν καὶ ὁ προϊστορικὸς συνοικισμὸς ὁ τῷ 1909 ἀνακαλυφθεὶς ἐν τῇ ὑπωρεῖᾳ τοῦ ὑψώματος τῆς Κράνης, ἐν θέσει Ἐλαφῶνα. Ἐν τῇ ἀνωτάτῃ κρηπίδι ὑπάρχει ἰσχυρὸς πύργος, εἰς δύο διαμερίσματα διηρημένος, καὶ παρ' αὐτὸν φρέαρ. Ἐξηρευ-